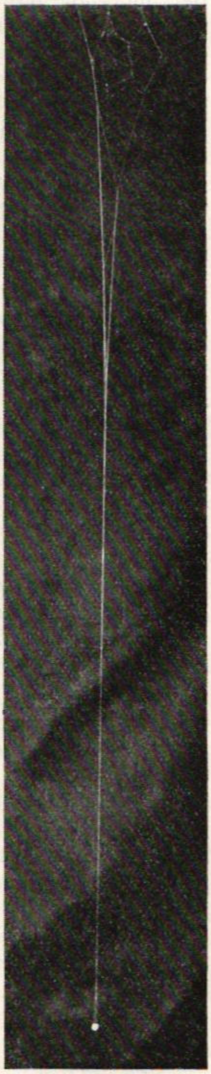
Spindelnät utspänt i lufthavet medelst sänklod. — Vid ett kolupplag på en fabriksgård här i Jönköping utbyggde i somras (1916) en korsspindel sitt fångstnät med egendomlig förankring. I vinkeln av två takutsprång från upplagshuset, ungefär halvannan meter över jordytan, anbragte han de bärande trådarna och synes sedan ha spunnit nätet färdigt till vanlig form. Men då detta därigenom fick en horisontell utsträckning, sänkte han sig på en vertikal tråd från nätets yttersida ned till marken, antagligen i avsikt att där angöra en sänklina, åtstrama denna och giva nätet en annan riktning! Underlaget utgjordes emellertid av en grushög, och gruskornet, stort som en mindre ärta, vid vilket han fastgjort sin bottentråd, synes ha följt med ett stycke uppåt, då han anträdde återfärden. Den lille byggmästaren fann sig dock snart i denna oväntade påföljd, lyfte upp sänklodet till en meters höjd från marken, lät tyngden stanna 35 cm från nätet, förstärkte linan, surrade om gruskornet med ett par extra trådar, och så hängde nätet utspänt i vertikalt läge. Härigenom blev fångsten av flygfän antagligen mera tillfredsställande än förut.

I detta skick blev det egendomliga nätet fäst på fotografiplåten, som synes av närstående bild.

Man kan knappast tyda spindelns nu omtalta tillvägagångssätt annorlunda än som en yttring av ett slags ändamålsförnimmelse. Det visar, hur svårt det är att draga gränsen emellan de lägre djurens s. k. instinkt och högre organiserade varelsers beräknande förstånd, något varom iakttagelser ur myrornas och andra steklars liv också bära oförtydbart vittne.

C. O. von Porat.

Skogshögskolans entomologiska samlingar. — I och med det skogshögskolan i våras tog sin nya byggnad vid Experimentalfältet i besittning, erhöllos goda och rymliga utställningshallar för det under årens lopp hopsamlade museimaterialet. Vad beträffar de skogsentomologiska samlingarna äro dessa i hallen en tr. upp t. h. inordnade i tvenne större dubbelskåp. Huvudsakligen utgöras de utställda